

Hvor bliver den i Virkeligheden ikke slaaet sønder og sammen, saa snart man fæster Blikket paa andre Punkter i Finansloven. Jeg behøver ikke en Gang her at gaa til de militære Udgifter. Jeg kan nævne et andet Punkt. Jeg kan nævne det Brud paa politisk Retfærdighed og national-økonomisk Fornuft — jeg skal ikke bruge et stærkere Udtryk —, som blev be-  
 gaaet, den Gang Venstre vedtog Tiende-  
 loven. Til Tiendeafløsningen finder vi paa  
 Finanslovsforslaget for 1913—14 en direkte  
 Udgift af 1,507,000 Kr., og endvidere finder  
 vi en Indtægtsnedgang i Skatten af  
 det tiendeydende Hartkorn i Sammenlig-  
 ning med Aaret 1906—07 af noget over  
 164,000 Kr., det vil med andre Ord sige  
 et Tab for Statskassen i Form af Merud-  
 gift og Mindreindtægt af 1,671,000 Kr.  
 Altsaa blot paa dette Punkt, dette ene  
 Offer, Staten bringer de Herrer store Jord-  
 besiddere, finder man en Udgift, der er en  
 Trediedel Million Kroner større end Ud-  
 giftsforøgelsen til den yderst beskedne  
 Hjælp, som det offentlige yder til de fat-  
 tige. Saa liden finansiel Vægt har i Virke-  
 ligheden den Socialpolitik, der drives af  
 det nuværende Regime. Til Militærvæse-  
 net har der ikke været Ende paa dets  
 Gavnildhed, til Kærlighedsgaver til store  
 Godsejere, store Kapitalister har man væ-  
 ret i høj Grad villig, men til Fattigfolk  
 falder der kun, trods alt, hvad der siges,  
 faa og fattige Smuler.

Men nu bliver det sagt, og det var  
 vist særlig det ærede Medlem fra Kolding  
 (Laursen), der hævdede det i sin meget be-  
 synderlige Tale forleden Dag — vistnok  
 den mærkeligste Tale, der er holdt her i  
 Rigsdagen i de sidste Rigsdagssamlinger  
 —, at nu har Socialdemokratiet Grund til  
 at glæde sig, nu viser Finanslovene, at Mi-  
 litæruddgifterne er paa Retur, nu er Kulmi-  
 nationspunktet overskredet, nu gaar det  
 nedad Bakke igen. Det er for saa vidt  
 rigtigt, i hvert Fald tilsyneladende. Paa  
 Statsregnskabet for 1911—12 er der fak-  
 tisk, som jeg nævnede før, saadanne Ud-  
 gifter paa 35,2 Millioner. Paa Finanslo-  
 ven for indeværende Finansaar er de bud-  
 getteret til 32,7 Millioner og paa det fore-  
 liggende Finanslovsforslag til godt 31 Mil-  
 lioner, altsaa en Nedgang, der ser meget  
 skøn ud. Men den, som lever, vil faa at  
 se, om det ogsaa kommer til at betyde no-  
 get, om Statsregnskabet vil komme til at  
 udvise den samme faktisk nedadgaaende  
 Bevægelse, som Talen her er om. Jeg for  
 mit Vedkommende tvivler i høj Grad derpaa.  
 Thi for det første kommer der jo næste

Aar Militærbevillinger til udover de 32,7  
 Millioner. Vi ser, hvordan i det sidst af-  
 sluttede Finansaar den højtærede Forsvars-  
 minister kun har forbrugt 35,2 Millioner,  
 medens der var bevilget ham 38,4 Millio-  
 ner, altsaa at han har indvundet ikke min-  
 dre end godt 3 Mill. Kr. Disse godt 3  
 Millioner er selvfølgelig ikke sparede for  
 det danske Folk, de viser kun, at den højt-  
 ærede Forsvarsminister, som ellers har en  
 fortræffelig Konstitution og ikke lider af  
 nogen Mangel paa Appetit, dog endnu ikke  
 har kunnet naa at fordøje alle Bevillinger  
 til Befæstningsanlæg, til Supplering af Hæ-  
 rens Bygninger, Øvelsespladser, Beholdnin-  
 ger o. s. v. Det er Udgifter, som vi vil  
 se dukke op næste Gang uafhængigt af  
 den Finanslov, som vi vedtog i Foraaret.  
 For det andet er der, som ogsaa det ærede  
 Medlem fra Ringsted (Zahle) gjorde op-  
 mærksom paa, allerede i Anmærkningerne  
 til det foreliggende Finanslovsforslag duk-  
 ket en hel Række nye militære Krav op,  
 som endnu ikke har faaet fast Form i selve  
 Finansloven, nemlig om nye Udgifter i An-  
 ledning af den nye Garnisonsordning, Ud-  
 gifter til Indkvartering, Flytningshjælp o.  
 s. v., som vi om 2 Aar vil faa præsenteret  
 og være nødt til at honorere, hvis ikke den  
 danske Rigsdag til den Tid ser anderledes  
 ud, end den gør i Øjeblikket. Saa der er  
 meget stor Chance for, at disse omtrent  
 35 Millioner Kr., som findes i det sidst af-  
 sluttede Statsregnskab, en Aarrække igen-  
 nem vil blive staaende som det normale  
 paa Statsregnskabet, hvis som sagt ikke  
 Rigsdagen inden den Tid kommer til at se  
 anderledes ud end nu.

Den højtærede Finansminister talte i  
 smukke og bevægede Ord om den Agtpaa-  
 givenhed, vi maa vise overfor nye Udgifter,  
 hvordan vi stadig maa have Sparekommis-  
 sionens Betænkning for Øje og handle i  
 Sparekommissionens Aand. Det lød meget  
 smukt, men det forekom mig, at den højt-  
 ærede Finansminister burde have grebet i  
 sin egen Barm og kastet et Blik paa den  
 Finanslov, han forelægger, kastet et Blik  
 paa §§ 19 og 20 om Krigs- og Marinemi-  
 nisteriet. Der vilde han nemlig se, hvordan  
 han selv handler stik imod Sparekommis-  
 sionens Aand, der vilde han finde paa det  
 ene Punkt efter det andet opført Bevil-  
 linger, som Sparekommissionen har fore-  
 slaaet at stryge. Og det ikke blot nogle  
 antimilitaristiske Medlemmer af Spare-  
 kommissionen, thi en saa inderlig Milita-  
 rist som den afdøde Folketingsmand Mar-  
 tin Madsen-Halsted staaar som Medfor-  
 slagsstiller til at bringe disse Bevillinger